

РЕШЕНИЕ

№ 1798

гр. София, 18.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **543** по описа за **2022** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл.208 – чл.228 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], представлявано от А. Н., в качеството му на изпълнителен директор, срещу решение от 17.12.2021 г. по НАХД № 13249/2021 г. на СРС, НО, 93-ти състав, с което е потвърден Електронен фиш серия К № 3882223/12.08.2020 г. издаден му от Столичната дирекция на вътрешните работи на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т. 5 ЗДвП за налагане на административно наказание „глоба” в размер на 600 лв. за извършено нарушение по чл.21, ал.1 ЗДвП.

Касаторът оспорва решението като неправилно като противоречи на материалноправните и процесуалните разпоредби. Счита, че не е доказано да е извършил вмененото му нарушение, а така обжалваният ЕФ е необоснован, незаконосъобразен и издаден в нарушение на материалните и процесуалните правила. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и отмяна на ЕФ. Претендира присъждане на разноските по делото. Представена е и допълнителна касационна жалба в която развива подробни съображения за основателност на касационната жалба.

В съдебно заседание, касаторът, чрез адвокат А. поддържа касационната жалба. Претендира присъждане на разноски, съобразно представен списък.

Ответникът СДВР, чрез юрисконсулт Х. оспорва касационната жалба и счита същата за неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от СГП даде заключение, че подадената касационна жалба е неоснователна.

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима - подадена е от надлежна страна по чл.210, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр. 2 ЗАНН в 14-дневния срок по чл.211, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Административен съд София–град при извършената касационна проверка по чл.218 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН прие следното:

Според задължителните за тази инстанция съгласно чл.220 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН приема изцяло фактически установявания на първоинстанционния съд, а именно, че на 12.08.2020 г. в 14:37 часа, в [населено място], ул. „Л. шосе № 271 от [населено място] към С. при ограничение на скоростта 50 км/ч за населено място, касаторът А. Н. в качеството му на законен представител на фирма [фирма] е управлявал МПС „Пежо Б.“ вид товарен автомобил, с рег. номер СА5424ТН със скорост на движение 95 км/ч, като нарушението е заснето с автоматизирано техническо средство “TFR1-M” № 560. На същия е издаден електронен фиш за санкциониране на извършено нарушение по чл.21, ал.1 ЗДвП, установено с автоматизирано техническо средство серия К № 3882223, чрез налагане на глоба в размер на 600 лв. на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.5 ЗДвП.

От правна страна, Софийският районен съд е приел, че атакуваният електронен фиш е издаден в резултат на процедура, проведена без допуснати съществени нарушения, със задължителните съгласно чл.189, ал.4, изр. 2 ЗДвП реквизити, за реално извършено от санкционираното лице деяние, съставляващо административно нарушение по чл.21, ал.1 ЗДвП, с налагане на наказание по вид и размер, съответстващи на определените от закона.

Първоинстанционното решение не страда от сочените от касатора пороци. „Електронен фиш“ по смисъла на § 6, т.63 от ДР на ЗДвП е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. Съдържанието на електронния фиш и процедурата по издаването му фиш се различават от общите правила по ЗАНН за установяване и санкциониране на административни нарушения. Съгласно чл.189, ал.4 ЗДвП електронният фиш следва да съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Тези реквизити в оспорения електронен фиш са налице. Няма изискване за вписване на датата на издаването му. В чл.189, ал.4 ЗДвП са изброени изчерпателно реквизитите на ЕФ и сред тях не фигурира "дата на съставяне на електронен фиш", за разлика от чл.42, т.2 ЗАНН, който въвежда такъв реквизит на АУАН. Налице е законово изискване за посочване на датата на извършване на нарушението, но не и за дата на неговото съставяне. Последната дата зависи от проверка на собствеността на автомобила, респ. предоставяне на писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, съгласно чл.189, ал. 5 ЗДвП.

Съдът намира за неоснователно възражението на касатора за неизпълнено

изискване да се обозначи, чрез поставяне на пътни знаци, участъкът от пътя, на който се осъществява контрол по спазването на правилата за движение чрез автоматизирани технически средства или системи. Нарушението, предмет на ЕФ, обжалван по делото, е установено и заснето на 12.08.2020 г. Твърдението на касатора, че пътният участък, в който е осъществено видеозаснемане чрез мобилно устройства, не е било обозначено, са несъстоятелни, тъй като както е посочил и въззивния съд, към датата на деянието – 12.08.2020 г. , считано от 05.07.2017 г. е отпаднало задължението на определените от министъра на вътрешните работи служби за обозначават чрез поставяне на пътни знаци , участъка на пътя, на който се осъществява контрол по спазване правилата за движение чрез автоматизирани технически средства или системи.

Съгласно Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата /обн. ДВ бр.36 от 19.05.2015г./, издаването на електронен фиш за налагане на административни санкции за нарушения на чл. 21, ал.1 и ал. 2 от ЗДвП вече е допустимо и когато нарушенията бъдат установени и заснети с мобилно автоматизирано техническо средство или система, каквато е и системата в настоящия случай.

Следва да се отбележи, че с оглед датата на извършеното нарушение – 25.09.2018 г., във връзка с промяната в чл.165, ал.2, т.7 и т.8 от ЗДвП с ДВ бр. 54 от 2017г./в сила от 26.09.2017 г./, както и отмененият с ДВ бр.6 от 2018г. /в сила от 16.01.2018 г./ - чл. 7 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г., няма изискване пътният участък на заснемане да бъде обозначен с пътен знак Е24 и мястото на заснемане от пътния участък да бъде оповестено в средствата за масово осведомяване или страницата в интернет на МВР. Следва да се отчете и, че редът за съставяне на електронен фиш, представлява отклонение от общото правило за съставяне на АУАН и последващо издаване на НП, поради което правилата, относно последните не се прилагат.

По делото е безспорно, че нарушението, за което е наложена глоба с електронния фиш е установено с мобилна камера. В чл. 10 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата е посочено изискването за всяко използване на мобилна камера да се съставя протокол съобразно приложението. Протоколът се попълва при всяка смяна на мястото/участъка за контрол, като при контрол във време на движение с мобилно АТСС се отбелязва началото и краят на контролирания участък. При работа с временно разположени на участък от пътя автоматизирани технически средства и системи за контрол на скоростта, протоколът се попълва за всяко място за контрол. От систематичното тълкуване на трите алинеи на чл. 10 следва, че попълването на такъв протокол е въздигнато като абсолютна предпоставка за законосъобразност на използването на мобилната камера. Съответно в процес за законосъобразност на електронен фиш, издаден за нарушение установено с мобилна камера в тежест на административнонаказващия орган е да представи протокол по чл. 10 от Наредбата. Към административнонаказателната преписка, изпратена на районния съд, се съдържа и съответния протокол по чл. 10 от Наредбата рег.№ 4332р-33609 от 25.09.2018г., с коректно посочено във същия място но извършване на контрол, което съвпада с цитираното в ЕФ такова.

Спазени са изискванията за използване на система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения - автоматизирано техническо средство “TFR1-M” № 560.

Представен е по делото протокол от проверка от Лаборатория за проверка на радарни скоростомери и анализатори за алкохол в кръвта към ГДНП –МВР, както и удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 10.02.4835 на БИМ, видно от който тази мобилна система за видеоконтрол “TFR1-M” е със срок на валидност до 24.02.2020 г. Видно, обаче от протокол № 4 – 38 – 19 устройството е преминало на последваща проверка в Лаборатория за проверка на анализатори на алкохол в дъха и радар скоростомери към ГД „НП“, поради което се счита за одобрен тип средство за измерване, което е технически изправно. Съгласно чл. 30, ал. 5 от Закона за измерванията, когато срокът на валидност на одобрения път е изтекъл, намиращите се в употреба средства за измерване, които отговарят на одобрения тип, се считат от одобрен тип, какъвто е и конкретния случай и то е технически изправно.

Правната квалификация на нарушението и съответства на текстовото описание на състава на административното нарушение по чл.21, ал.2 от ЗДвП – специалната разпоредба, въз основа на който се санкционират водачите на МПС за управление с превишена скорост извън населено място, когато е налице въведено ограничение с пътен знак.

Въз основа на изложеното касационната инстанция споделя изводите на въззивния съд, че административнонаказателната отговорност на А. Н., в качеството му на изпълнителен директор на [фирма] е законосъобразно ангажирана с електронен фиш серия К № 3882223/12.08.2020 г. с налагане на глоба на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.5 ЗДвП за извършено нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП. След установяване на собственика на лекия автомобил е издаден електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, а касаторът по справката за собственост е посочен като лице, законен представител на юридическото лице – фирма [фирма], собственик на процесния автомобил. В случая отговорността на касатора е допустимо да бъде ангажирана за описаното в ЕФ административно нарушение. След обективизирането на нарушението, въз основа на постъпили и обработени данни за нарушение от автоматизирано техническо средство, е установено, че МПС, при управление на което е осъществено нарушението е собственост на фирма [фирма], а касаторът е законен негов представител.

Съгласно чл. 189, ал. 4, изр.1, вр. чл. 188, ал. 2 ЗДвП, при извършване на нарушение при управление на превозно средство, собственост на юридическо лице, с електронен фиш може да бъде наложена единствено глоба или на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставено управлението на моторното превозно средство. Следователно касаторът като физическо лице, попада в обхвата на лицата по чл. 188, ал. 2 ЗДвП. Съгласно чл. 189, ал. 5 ЗДвП, собственикът на превозното средство, при управлението на което е извършено нарушението, разполага с две възможности - в 14- дневен срок от получаване на електронния фиш да заплати глобата или да предостави в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. На лицето, посочено в декларацията, се издава и изпраща електронен фиш по ал. 4 от същата разпоредба за извършеното нарушение. Първоначално издаденият електронен фиш се анулира. В разглеждания случай такива данни не са посочени нито по реда на чл. 189, ал. 5 ЗДвП, нито във въззивното производство. Обстоятелството, че фирмата, собственик на автомобила, се представлява от касатора, не води до незаконосъобразност на електронния фиш, доколкото може да бъде санкциониран за

процесното нарушение.

В хода на производството не е установено по допустим процесуален ред, че друго лице е управлявало автомобила по време на извършване на нарушението. Касаторът не е посочил лице или лица, на които в качеството си на законен представител на дружеството да е предоставил управлението на МПС към този момент. Разпоредбата на чл. 188, ал. 2 ЗДвП в ЕФ индивидуализира отговорността на лицето като собственик, което обстоятелство се съдържа в процесния ЕФ и като качество на наказаното лице.

След извършената касационна проверка по чл.218, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН тази инстанция не констатира сочените в касационната жалба пороци на обжалваното решение. В рамките на дължимата се по чл.218, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН служебна проверка намира същото за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В отсъствието на отменителни основания по чл.348, т.1, т.1 – 2 НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила съгласно чл.221, ал.2, пр.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

С оглед изхода на делото и във връзка с изменение чл.63, ал.3 – ал.5 ЗАНН (ДВ, бр.94 от 29.11.2019г.), искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 (сто) лева, съгласно чл. 78, ал.8 ГПК, приложим съгласно чл.144 АПК във вр. чл.37 от Закона за правната помощ и чл.25, ал.1 от Наредбата за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.2006г./.

Водим от горното, Административен съд София – град, VI—ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 17.12.2021г. по НАХД № 13249/2021 г. на СРС, НО, 93-ти състав.

ОСЪЖДА [фирма], представлявано от А. Н., в качеството му на изпълнителен директор да заплати на СДВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: